

Svatý Kajetán, zakladatel řádu CR

narozen: 1480 ve Vicenze v Itálii

zemřel: 1547 v Neapoli, Itálie

patronem : Bavorů, Neapole, theatinů, proti moru

Byl to syn hraběte Gaspara z rodu, pocházejícího z Tiene. Už jako dítě byl bohabojný Kajetán nazýván malým světcem. Studoval na univerzitě v Padově a v 25 letech se stal doktorem obojího práva, církevního i občanského. Pak ještě studoval teologii a stal se knězem. Papež Julius II. slyšel o jeho duchovním vzdělání a povolal ho do Říma jako svého tajného sekretáře. Sv. Kajetán se neúnavně snažil o obrodu kněžského života a o vzdělání kněží. Cítil však, že je ho třeba více doma, tak se vrátil do Vicenzy.

Vstoupil tam do "bratrstva sv. Jeronýma", které sloužilo nemocným a chudým. Poznal tam stejně smýšlejícího Jana Petra (Giampietra) Caraffu, o 4 roky staršího, který byl biskupem v Theate (dnešní Chieti) v Abruzzách. Založili spolu nový řád, který měl za úkol lepší vzdělání kněží a výchovu mládeže.

Řád měl mít klášter, ale mniši měli žít v chudobě. Neměli mít majetek a neměli se živit žebráním, jen náhodnými dary, tj. prozřetelností Boží. Úmysl založit řád s tak přísnými pravidly budil obdiv, ale také pochybnosti a odpor. Říkali mu, že nemá pokoušet Boha a od něho očekávat zázraky. Kajetán se ale odvolal na slova z evangelia o ptactvu nebeském a kvítí polním. Papež Kliment VII. Řád řeholních kleriků theatinů hned schválil.

Mniši se nazývali theatini podle města, kde sídlil jejich představený, biskup Jan Petr Caraffa, a později také kajetáni podle druhého představeného, sv. Kajetána. Po třech letech přepadli a zpusťovali Řím vojáci císaře Karla V. a zničili dům i kajetánům. Přepadli klášter v naději, že tam najdou mnoho zlata. Mnichy zavřeli do žaláře. Ti se klidně modlili a odevzdali se do vůle Boží. Vysvobodil je až španělský důstojník, který jejich modlitby zaslechl.

Theatini pak putovali do Benátek a tam je v r. 1527 s radostí přijali. Když v r. 1528 postihla Benátky epidemie moru a pak strašný hladomor, byli theatini nejvytrvalejšími ze všech pomocníků.

Na přímluvu sv. Kajetána se děly i zázraky. Jeden ze spolubratrů měl na noze tak nebezpečnou ránu, že lékař chtěl nohu amputovat. Sv. Kajetán jej požádal, aby operaci odložil na druhý den. Navečer políbil nemocnému ránu, požehnal ji křížem a napomenul ho k důvěře v Boží prozřetelnost. Celou

noc se pak za něho modlil. Druhý den shledali lékaři s údivem, že noha je úplně zhojena.

Od roku 1533 byl v Neapoli, kde vedl klášter theatinů. Zůstal stále skromný a obětavý a stal se theatinským bratrům středem a vzorem. Říkával: "Budeme-li hledat království Boží a jeho spravedlnost, nepochybuji, že všechno ostatní, co k zachování života potřebujeme, bude nám bez naší zvláštní starosti přidáno."

V Neapoli 7. srpna 1547 zemřel a je pochován v tamním kostele na Piazza S. Gatano. Theatini působili také v Praze, od r. 1666 do 1789, kdy císař Josef II. zrušil většinu klášterů. Objednali sochu sv. Kajetána pro Karlův most a v r. 1717 postavili kostel sv. Kajetána na Malé Straně.

Atributy:

Sv. Kajetán je znázorňován jako theatin, často s vousem. Má u sebe kříž, okřídlené srdce, lilii, ptáky, knihu řehole, klasy a roh hojnosti. Na některých obrazech nese v náručí Ježíška. Někdy je zobrazován s lebkou.

